

ГЛАВА 17.

1. Това изговори Иисусъ, и възведе очи-тъ си на небе-то, и рече: Отче, дойде часъ-тъ, прослави Сына си, да тя прослави и Сынъ ти.

2. Както си му далъ власть надъ всякъ плътъ, да даде животъ вѣченъ на всички които си му далъ.

3. А това е животъ вѣчный, дѣто да познаѣтъ тебе единого истинного Бога, и Иисуса Христа когото си проводилъ.

4. Азъ тя прославихъ на земѣ-тъ; свършихъ работѣ-тъ коѣ-то ми даде да вършиѣ.

5. И нынѣ прослави мя ты, Отче, у самага тебе, съсъ славѣ-тъ коѣ-то имахъ у тебе прѣди създаиe мѣра.

6. Изявихъ име-то ти на тыя челоуѣцы, които ми даде отъ свѣтъ-тъ. Твои бѣхъ, и даде ги на мене, и твое-то слово удър-жахъ.

7. Сега познахъ че всичко що ми си далъ отъ тебе е;

8. Защото словеса-та които ми даде ты, дадохъ ги на тѣхъ; и тѣ прияхъ, и познахъ наистинѣ че отъ тебе излѣзохъ, и повѣру-вахъ че ты си мя проводилъ.

9. Азъ за тѣхъ ся молихъ; не ся молихъ за свѣтъ-тъ, но за тѣзи които ми даде ты, защото сѣ твои.

10. И всичко мое твое е, и твое-то мое, и прославихъ ся въ тѣхъ.

11. И не съмъ вече на свѣтъ-тъ, но тѣ сѣ на свѣтъ-тъ, и азъ идж при тебе. Отче святой, упаци ги въ име-то си, тыя които ми даде, за да бждѣтъ едно, както ный.

12. Когато бѣхъ съ тѣхъ на свѣтъ-тъ, азъ ги пазяхъ въ твое-то име: *тѣзи* които ми даде упацихъ, и ни единъ отъ тѣхъ не погынѣ, тъкмо сынъ погыбелный, за да ся испълни писаниe-то.

13. А сега при тебе идж, и това *додѣ съмъ* на свѣтъ-тъ казу-вамъ, за да иматъ моѣ-тъ радость пълнѣ въ себе си.